

¹وَلَكِنْ لَا يَكُونُ ظَلَامٌ لِّتِي عَلَيْهَا ضِيْقٌ. كَمَا أَهَانَ الرَّمَانَ
 الْأَوَّلَ أَرْضَ زَبُولُونَ وَأَرْضَ بِنْتَالِي، يُكْرِمُ الْأَخِيْرَ طَرِيْقَ
 النَّجْرِ عَيْرَ الْأَرْدُنَّ جَلِيْلَ الْأَمَمِ.² الشَّعْبُ السَّالِكُ فِي
 الظُّلْمَةِ أَضْرَ نُورًا عَظِيْمًا. الْجَالِسُونَ فِي أَرْضِ طَلَالِ
 الْمَوْتِ أَسْرَقَ عَلَيْهِمْ نُورٌ.³ أَكْثَرَتِ الْأَمَّةُ. عَظُمَتِ لَهَا
 الْفَرَحُ. يَفْرَحُونَ أَمَامَكَ كَالْفَرَحِ فِي الْحَصَادِ. كَالَّذِينَ
 يَنْتَهَجُونَ عِنْدَمَا يَفْتَسِمُونَ عَيْمَةً.⁴ لَأَنَّ نَبِيْرَ ثِقْلِهِ وَعَصَا
 كَيْفِهِ وَقَضِيْبَ مُسَخَّرِهِ كَسَّرْتَهُنَّ كَمَا فِي يَوْمِ
 مِذْيَانَ.⁵ لَأَنَّ كُلَّ سِلَاحِ الْمُتَسَلِّحِ فِي الْوَعَى، وَكُلَّ رِدَائِ
 مَدْخَرَجٍ فِي الدَّمَاءِ، يَكُونُ لِلْحَرِيْقِ مَأْكَلًا لِلنَّارِ.⁶ لَأَنَّهُ يُوَلِّدُ
 لَنَا وَلَدًا وَنُعْطِيْ أِبْنًا، وَتَكُونُ الرَّبَّاسَةُ عَلَيَّ كَيْفِهِ، وَيُدْعَى
 اسْمُهُ عَجِيْبًا، مُشِيْرًا، إِلَهًا قَدِيْرًا، أَبَا أَبْدِيَا، رَيْسَ
 السَّلَامِ.⁷ لِنُمُوِّ رِبَاسَتِهِ، وَلِلسَّلَامِ لَا نَهَابَةَ عَلَيَّ كُرْسِيِيْ
 دَاوُدَ وَعَلَى مَمْلَكِيْتِهِ، لِيُنْبِتْهَا وَيَعْصُدَهَا بِالْحَقِّ وَالْبِرِّ، مِنْ
 الْآنَ إِلَى الْأَبَدِ. عَيْرُهُ رَبُّ الْجُنُودِ تَصْنَعُ هَذَا.⁸ أُرْسِلَ الرَّبُّ
 قَوْلًا فِي يَعْقُوبَ فَوْقَ فِي إِسْرَائِيْلَ.⁹ فَيَعْرِفُ الشَّعْبُ
 كَلْمَهُ، أَفْرَايِمَ وَسَكَانُ السَّامِرَةِ، الْقَائِلُونَ بِكِبْرِيَاءِ وَعِظَمَةِ
 قَلْبِ،¹⁰ قَدْ هَبَطَ اللَّيْنُ قَتِيْبِي بِحِجَارَةٍ مَنُوحَةٍ. قُطِعَ
 الْجُمَيْرُ فَتَسْتَحْلِفُهُ بِأَرْزِ.¹¹ فَيَرْقِعُ الرَّبُّ أَحْصَامَ رَصِيْنِ
 عَلَيْهِ وَهَيِّجُ أَعْدَاءَهُ،¹² الْأَرَامِيِيْنَ مِنْ قُدَامُ وَالْفِلِسْطِيِيْنِ
 مِنْ وَرَاءِ، فَيَأْكُلُونَ إِسْرَائِيْلَ بِكُلِّ الْقَمِ. مَعَ كُلِّ هَذَا لَمْ
 يَزْتَدِ عَصْبُهُ، بَلْ يَدُهُ مَمْدُودَةٌ بَعْدُ.¹³ وَالشَّعْبُ لَمْ يَرْجِعْ
 إِلَى صَارِيهِ وَلَمْ يَطْلُبْ رَبَّ الْجُنُودِ.¹⁴ فَيَقْطَعُ الرَّبُّ مِنْ
 إِسْرَائِيْلَ الرَّاسَ وَالذَّنْبَ، التَّجْلُ وَالْأَسْلَ، فِي يَوْمِ
 وَاجِدِ.¹⁵ الشَّيْخُ وَالْمُعْتَبِرُ هُوَ الرَّاسُ، وَالنَّبِيُّ الَّذِي يَعْلَمُ
 بِالْكَذِبِ هُوَ الذَّنْبُ.¹⁶ وَصَارَ مُرْشِدُو هَذَا الشَّعْبِ مُصْلِيْنِ
 وَمُرْسَدُوهُ مُتَلْعِيْنِ.¹⁷ لِأَجْلِ ذَلِكَ لَا يَفْرَحُ السَّيِّدُ بِفِيْئَانِهِ،
 وَلَا يَرْحَمُ يَتَامَاهُ وَأَرَامِلَهُ، لِأَنَّ كُلَّ وَاجِدٍ مِنْهُمْ مُتَافِقٌ
 وَقَاعِلٌ سَرًّا. وَكُلُّ قَمٍ مُتَكَلِّمٌ بِالْحَقَاقَةِ. مَعَ كُلِّ هَذَا لَمْ
 يَزْتَدِ عَصْبُهُ، بَلْ يَدُهُ مَمْدُودَةٌ بَعْدُ.¹⁸ لِأَنَّ الْفُجُورَ يُحْرِقُ
 كَالنَّارِ. تَأْكُلُ الشَّوْكَ وَالْحَسَكَ، وَتُسْعَلُ غَابَ الْوَعْرِ
 فَتَلْتَفُ عَمُودَ دُحَانٍ،¹⁹ يَسْحَطُ رَبُّ الْجُنُودِ تُحْرِقُ الْأَرْضَ،
 وَيَكُونُ الشَّعْبُ كَمَا كَلَّ لِلنَّارِ. لَا يَنْشِفُ الْإِنْسَانُ عَلَيَّ
 أُخِيَه.²⁰ يَلْتَهُمْ عَلَيَّ الْيَمِيْنِ قَيْجُوعُ، وَيَأْكُلُ عَلَيَّ السَّمَالِ
 فَلَا يَنْشَعُ. يَأْكُلُونَ كُلَّ وَاجِدٍ لَحْمَ ذِرَاعِيهِ،²¹ مَتَسَّى أَفْرَايِمَ،
 وَأَفْرَايِمَ مَتَسَّى، وَهَمَا مَعًا عَلَيَّ يَهُودًا. مَعَ كُلِّ هَذَا لَمْ
 يَزْتَدِ عَصْبُهُ بَلْ يَدُهُ مَمْدُودَةٌ بَعْدُ.

¹8:23 Doch es wird nicht dunkel bleiben über denen, die in Angst sind. Hat er zur vorigen Zeit gering gemacht das Land Sebulon und das Land Naphthali, so wird er es hernach zu Ehren bringen, den Weg am Meere, das Land jenseit des Jordans, der Heiden Galiläa.² Das Volk das im Finstern wandelt, sieht ein großes Licht; und über die da wohnen im finstern Lande, scheint es hell.³ Du machst des Volkes viel; du machst groß seine Freude. Vor dir wird man sich freuen, wie man sich freut in der Ernte, wie man sich fröhlich ist, wenn man Beute austeilt.⁴ Denn du hast das Joch ihrer Last und die Rute ihrer Schulter und den Stecken ihres Treibers zerbrochen wie zur Zeit Midians.⁵ Denn alle Rüstung derer, die sich mit Ungestüm rüsten, und die blutigen Kleider werden verbrannt und mit Feuer verzehrt werden.⁶ Denn uns ist ein Kind geboren, ein Sohn ist uns gegeben, und die Herrschaft ist auf seiner Schulter; er heißt Wunderbar, Rat, Held, Ewig-Vater Friedefürst;⁷ auf daß seine Herrschaft groß werde und des Friedens kein Ende auf dem Stuhl Davids und in seinem Königreich, daß er's zurichte und stärke mit Gericht und Gerechtigkeit von nun an bis in Ewigkeit. Solches wird tun der Eifer des HERRN Zebaoth.⁸ Der HERR hat sein Wort gesandt in Jakob, und es ist in Israel gefallen,⁹ daß alles Volk es innewerde, Ephraim und die Bürger zu Samaria, die da sagen in Hochmut und stolzem Sinn:¹⁰ Ziegelsteine sind gefallen, aber wir wollen's mit Werkstücken wieder bauen; man hat Maulbeerbäume abgehauen, so wollen wir Zedern an die Stelle setzen.¹¹ Denn der HERR wird Rezens

Kriegsvolk wider sie erhöhen und ihre Feinde zuhauf ausrotten:¹²die Syrer vorneher und die Philister hintenzu, daß sie Israel fressen mit vollem Maul. In dem allem läßt sein Zorn noch nicht ab; seine Hand ist noch ausgereckt.¹³ So kehrt sich das Volk auch nicht zu dem, der es schlägt, und fragen nicht nach dem HERRN Zebaoth.¹⁴ Darum wird der HERR abhauen von Israel beide, Kopf und Schwanz, beide, Ast und Stumpf, auf einen Tag.¹⁵ Die alten und vornehmen Leute sind der Kopf; die Propheten aber, so falsch lehren, sind der Schwanz.¹⁶ Denn die Leiter dieses Volks sind Verführer; und die sich leiten lassen, sind verloren.¹⁷ Darum kann sich der HERR über die junge Mannschaft nicht freuen noch ihrer Waisen und Witwen erbarmen; denn sie sind allzumal Heuchler und böse, und aller Mund redet Torheit. In dem allem läßt sein Zorn noch nicht ab; seine Hand ist noch ausgereckt.¹⁸ Denn das gottlose Wesen ist angezündet wie Feuer und verzehrt Dornen und Hecken und brennt wie im dicken Wald und gibt hohen Rauch.¹⁹ Im Zorn des HERRN Zebaoth ist das Land verfinstert, daß das Volk ist wie Speise des Feuers; keiner schont des andern.²⁰ Rauben sie zur Rechten, so leiden sie Hunger; essen sie zur Linken, so werden sie nicht satt. Ein jeglicher frißt das Fleisch seines Arms:²¹ Manasse den Ephraim, Ephraim den Manasse, und sie beide miteinander wider Juda. In dem allem läßt sein Zorn noch nicht ab, seine Hand ist noch ausgereckt.